

Bóbr czy rezerwat - „by wilk był syty i owca cała”

2014-03-27

W marcu 2014 roku podczas kontroli prowadzonej w rezerwacie Dębniak (gmina Korczew, powiat siedlecki) pracownicy Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie ze zdumieniem zauważyli, że w pięknym starodrzewiu zadomowiły się bobry. Ich „łupem” padło już kilka pięknych dębów. Priorytetem w rezerwacie jest utrzymanie celu ochrony, którym w Dębniaku jest ochrona naturalnego fragmentu starodrzewu dębowo-lipowego z licznymi pomnikowymi drzewami. Tak więc już w najbliższym czasie przeprowadzone zostaną prace ochronne – najcenniejsze, najstarsze drzewa zostaną zabezpieczone metalową siatką.

Rezerwat Dębniak jest częścią założenia parkowego z końca XVIII w. Przed drugą wojną światową teren ten wchodził w skład Dóbr Korczewskich należących do rodziny Ostrowskich. W wyniku upaństwowienia w pod koniec lat 40. ubiegłego wieku, dobra stały się własnością Skarbu Państwa, a prawowici właściciele wyjechali do Anglii. Rezerwat o powierzchni 20,84 ha został ustanowiony w 1978 roku. W rezerwacie znajdują się malownicze stawy połączone kaskadowo, które zostały odtworzone w 1998 roku przez ówczesny Zarząd Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego.

Właśnie w jednym ze stawów zadomowiły się bobry.